

ligt at lægge det Tilskud, der skulde ydes til disse Skoler ude i Provinsen, til Grund, saaledes at det kom til at svare til, hvad det kostede at undervise Børn i tilsvarende Skoler paa den Plads, hvor de private Skoler var.

Det viser sig dog, at Ministeren ikke har ønsket, at man skulde tage det rent bogstaveligt, at der skulde ydes et Tilskud svarende til Halvdelen af, hvad et Barn koster i en af de offentlige Skoler i København, idet han foreslog, at der til Realskolerne udenfor København skulde bevilges et samlet Beløb af 1 775 000 Kr. Det kom han til paa det Grundlag, at Udgiften for en Elev i København blev anslaaet til 400 Kr., og han foreslog saa, at det Beløb, der skulde udbetales pr. Elev til de private Mellem- og Realskoler, skulde sættes til 187 Kr. Det bliver altsaa ikke Halvdelen, men nøjagtigt 46,8 pCt.

Undersøger vi nu, hvor stort Skolernes Tilskud er, viser det sig, at det Forslag, der foreligger fra Ministeren, gaar ud paa at stille Skolerne næsten lige saa gunstigt, som de herefter vilde blive stillet. I et Skrift, vi har faaet tilstillet fra de private Mellem- og Realskoler, oplyser man, at man antager, at det Tilskud, der vil blive ydet til de københavnske private Skoler for 1926—27, vil blive 230 Kr. pr. Elev, og da det skal være Halvdelen af det, som et Barn i de offentlige Mellem- og Realskoler i København koster, vil dette Beløb altsaa være 460 Kr. pr. Elev. 46,8 pCt. af 460 Kr. udgør 215,28 Kr., hvilket altsaa skulde være Tilskudet pr. Elev. Det vilde altsaa — da Elevantallet angives til 10 600 — udgøre i alt 2 281 968 Kr., men da man vel ikke kan gaa ud fra, at der ikke ogsaa her maatte kræves en Nedsættelse i Henhold til Pristallet med 10 pCt., maa man vel regne med et Tilskud paa 2 259 048 Kr. Da Ministerens Forslag gaar ud paa, at der stilles til Raadighed 2 200 000 Kr., vil man se, at det foreslaaede Beløb er ret nær op ad den samme Procentandel, som man fra først af ydede Skolerne. Jeg kan derfor ikke se, at de forurettes, og skal derfor anbefale at forkaste det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Underændringsforslag Nr. 2055, der gaar ud paa at stryge den af Ministeriet og Flertallet foreslaaede Bevilling paa 9 000 Kr. til Køb af Kunst, skal jeg ogsaa fra raade at stemme for. Det forekommer mig, at man maa indrømme, at de bildende Kunstnere her i vort Land for Tiden lever under vanskelige Forhold. Jeg tænker, det er gaaet adskillige ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, idet jeg i Løbet af de sidste

Aar har haft Besøg af en hel Mængde af disse Kunstnere, som tilbød deres Billeder til Priser, man for faa Aar siden ikke vilde have drømt om, at de kunde blive tilbudt for. De Priser, Kunstnerne paa Udstillingerne faar for deres Billeder, naar det lykkes at sælge dem, er saa smaa, at enhver maa kunne indse, at disse Kunstnere i høj Grad trænger til en lille Haandsrækning. Man kan jo ikke, dersom man vil opnaa det, der skulde være Hensigten med Bevillingen, gaa den Vej, man gør med Hensyn til Forfattere og andre: nemlig at opføre Beløb paa Finansloven til dem, der har vundet sit et saadant Navn, at de kan optages paa Finansloven. Thi det er jo ikke saadanne Kunstnere, der trænger til Støtte. De, der trænger, er dem, der arbejder og kæmper for at naa fremad, og som ved en lille Haandsrækning maaske netop kan faa den Støtte, som gør, at de ikke taber Modet og ophører med deres Arbejde. Jeg vil anbefale paa det indstændigste, at man giver denne lille Bevilling som en Imødekommenhed overfor Kunstnerne, saaledes at Staten ved Indkøb kan yde en lille Haandsrækning til dem, der haardest trænger dertil.

Undervisningsministeren (*Nina Bang*):

Jeg skal omtale de Ændringsforslag, som ikke har faaet hele Finansudvalgets Tilslutning. Jeg vil som de øvrige Talere begynde med Privatseminarierne. Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at jeg havde omgivet mig med en Atmosfære af Uvillie mod de private Skoler, baade Mellem- og Realskolerne og Privatseminarierne. Det maa jeg paa det bestemteste tilbagevise. Hvad angaar Privatseminarierne, er det saaledes, at min Forgænger i 1922—23 lige dækkede Privatseminariernes Underskud ved Hjælp af 14 000 Kr., som han benyttede af de Penge, han havde til sin Raadighed. Det næste Aar dækkede min Forgænger end ikke Seminariernes Underskud, idet Seminarierne havde opgivet et Underskud paa 506 000 Kr., og ved Statens Tilskud blev kun de 502 000 Kr. dækket. Min ærede Forgænger benyttede af de Midler, han havde til Raadighed, kun 19 000 Kr. og lod de 4 000 staa udækket.

Det første Aar, jeg var med ved Fordelingen af disse Tilskud, fik Seminarierne et Overskud paa 3 000 Kr., idet jeg benyttede 21 500 Kr., altsaa mere end min Forgænger havde benyttet, da han kun havde benyttet 19 000 og 14 000. Derigennem fik Seminarierne et Overskud paa 3 000 Kr. Det sidste Aar har endogsaa Seminarierne ved min Fordeling faaet et Overskud paa